

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opera S. Matris Teresae De Iesu Carmelitarum Discalceatorum et Discalceatarum Fundatricis

In duas partes distincta

Continens I. Viam Perfectionis. II. Castellum Animæ siue septem
Mansiones. III. Exclamationes, vel Meditationes animæ ad Deum suum ...

Teresa <de Jesús>

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXVII.

Caput XL. Ostendit cum amore & timore semper incedendum inter tam
multas tentationes

urn:nbn:de:hbz:466:1-37994

maximis erroribus & publicis peccatis hæere vident, inter quos necesse non est inquirere num quis bonus aut malus sit; hoc namq; iã inde à mille leucis facildè audirur . Sed , vt verum fatear , meritò id faciunt: nam tam paucos dæmon decipit illorum , qui Dominicalem eo quo diximus modo recitant , vt , velut nouum , insolitum , & inusitatum quid, admirationem moueat; cum hominibus proprium sit, facildè præterire nec reflectere ad ea quæ assidue vident; quod verò rarum est, & vix aliquando contingit, maximopere mirari. Imò ipsimet diaboli hanc in illis admiratione adaugent, quod in bonũ illorũ id cedat, cũ propter vnũ qui ad perfectione rendit, perire faciant multos. Iam verò id mirandũ esse dico, vt, illos id mirari, non mirer: nisi enim ipforũ culpã aliter fiat, tanto securiũs incedunt iis qui aliã viã insistant, quanto in tauro-ri agitatione maiori insecuritate sunt qui illos aliquo è theatro agitari vident, quã qui in terra agentes in illorũ cornua sponte incurrit. Hanc ego ex aliis cõparationem audiui, q̃ mihi satis ad propositũ meũ facere videtur. Nolite igitur timere, carissima, per hæc orationis vias, quæ permultæ sunt, incedere; inter quas hæc quidem vni, illa alteri prodest. Ceterũ via ipsa per se, secura est. Citius porro & facilius haud dubiè à tentationibus liberabimini, cum Domino vicinæ & propiores estis, quã dum ab eo distabitis. Hoc ergo illum rogare, hoc ab eo exposcire, sicut toties quotidie id in oratione Dominica ab ipso petitis.

CAPVT XL.

OSTENDIT , SI CVM AMORE ET TIMORE SEMPER IN-
cedere procuremus, inter tam multas tentationes indem-
nes nos futuros.

*Remedium
in periculis
est amor.*

Bonus ergo Magister, noster aliquod nobis , ad in tam pericu-
losi certaminis & belli medio , magna cum securitate agendum,
remedium suggerit. Quod ergo habere possumus, & Maiestas illius nobis
suggerit, carissima, est amor & timor: amor quippe, ad instar calcaris, ce-
leriter progredi nos faciet, timor verò reflectere nos coget, vbinam vesti-
giũ figamus, ne cubi in via tam salebrosa, scruposa & in qua tot cespitandi
sunt occasiones, per quam tamen omnes quotquot sumus ambulare de-
bemus, cadamus, & hoc si fecerimus, securæ & certæ esse possumus, mi-
nimè nos deceptum iri. Peretis à me forsitan, quoniam è signo collecturæ
sitis, vos in signes hæc virtutes habere? & meritò id peretis: etenim ad
hoc euidenter demonstrandum, certi & indubitati nihil haberi potest:
si enim certa essemus , amorem Dei nos habere, certæ etiam essemus &
sciremus, nos in Dei gratia esse. Sed noueritis, carissima , aliqua signa
ad eò patentia & clara esse , vt vel cæci ea videre posse videantur; non
sunt

sunt enim abscondita, & licet ea audire nolitis, vltro per se ipsa laudantur & magnum strepitum cient: nam admodum paucos reperire est, qui illa debita perfectione habent, vnde etiam magis sese patefaciunt, perinde ac si qui nihil loquitur.

Deum amantissimam propriam.

Amor ac timor Dei, duo valida propugnacula sunt, è quibus mundo, tum cacodæmonibus ac re certamen mouetur. Qui enim Deum verè & sincere diligunt, omne quod bonum est amant, quarunt, curant, promouent, laudant; bonis quoque semper se iungunt, fauent, & diliguntur: adhuc aliud non amant, quàm veritates & ea quæ amore continentur. Fieri ne posse putatis, vt qui Deum valdè sincerè & verè diligunt, diuitias, aut vllas sæculi huius res, voluptates, honores possident, ligere? Minimè gentium, nullas quoque hi habent cum proximo contentiones, nullis inuidet; idque dumtaxat, quod aliud non quarant, quomodo dilecto suo placeant; adhuc præ amore languent & emolentur, quo ab ipso amentur; itaque vitam quodammodo destruunt, intendendo quam potissimum re magis illi placere queant. Fieri enim non potest, vt amor Dei dummodo verus sit, diu multumque absconditus maneat. Si dubitetis, intuemini SS. Paulum & Mariam Magdalenam: enim, vix triduum effluerat, cum ostendere cepit se amore languere; illa autem, iam inde à primo die. Et quam bene istud videre fuit! Habere enim que hoc amore Dei, vt in eo & magis & minus inueniatur: & proinde est magnitudo ac vehementia, sic se ipse prodit & exerit; parum, si quis exiguus sit, multum, si ingens: at siue parum, siue multum, dummodo amor sit Dei, semper id satis patescit.

Amor S. Pauli & Mariae Magdalene. S. Paulus se eximie se eximie.

Sed quantum ad contemplatiuos, de quibus in præfens tractatu (de fraudibus, inquam, & illusionibus, quas diabolus numquam in illis obijcit) in illis non quidem exiguus, sed semper magnus & inextinguibilis amor reperitur; alioqui non essent cõtemplatiui: itaque is in ipsis se ostendit & diuersimodè prodit ac ostendit. Est quippe luculentus & magnificus, vnde non potest non nisi ingentem è se splendorem emittere. Quis enim si ipsis desit, circumspecte & caute ambulent oportet, ac metum timere posse credant. Curent ergo inuestigare quid in causa sit, oratione identidem vsurpent, in omnibus humilitatem præferant, Domini supplicent, ne se in tentationem inducat: hoc enim signum si desit, est nos in tentatione versari. At, si cum humilitate procedatis, & veritate ac sinceritate & candide cum eo agendo, quem admodum iam dictum est; Dominus vobis aderit, quia fidelis est. Et firmiter credite, modo duplicitate aut malignitate non vtamini, nec superbiam detestaretis, qua cacodæmon vobis re mortem infigere putabit, hac illi

S.
Theresia

Opera

N. VI

144

his vitam daturum, quantumlibet vos decipere & illudere conetur. At, si illum quem dixi, Dei amorem, & eum quem iam iam exponam, timorem sentiat, gaudete, & quietæ estote: ut enim animam vestram demon inquiet, impediaturque; quo minus tantis bonis fruatur, sexcentos vobis timores incuriet, cum per se tū per alios. namposito casu, illum vos expugnare & superare non posse, omnimodis conitur, ut aliquid saltē vos perdere faciat, utque; & illi perdant, qui alioqui per multū lucrifacere possent, siquidem crederent, magnas illas gratias, quas tam improbæ creaturæ confert, à Deo venire, fierique posse illum ipsas dare: nam misericordias eius antiquas subinde videmur obliuisci: putatisne, parum demonis interesse, quod in huiusmodi timores homines coniciat: non parum certè, sed permultum eius id interest: ita quippe duplex damnus infert. *Quantum*
 Primum, quod eos qui audiunt, timidos reddat; qui ideo se, orationi *namque per-*
 applicare verentur, ne pari modo decipiantur. Alterū, quod alioqui plu- *noxios ti-*
 res longè ad Deum se conuerterent, videntes eum tam esse bonum (ut *mores no-*
 demonstrauit) & possibile esse, ut is se peccatoribus modo tam familia- *ceat.*
 rem exhibeat. Hoc autem in causa est, ut magnum orationi insistendi de- *Nemo quæ-*
 siderium concipiant: nec sine causa. Noui enim nonnullos, qui hac sola *siu uiuit,*
 consideratione animari, orationi se applicare inceperunt, & breuissimo *securus est.*
 tempore veri contemplatiui euaserunt, Domino singularibus eos *securus est.*
 gratijs præueniente. Cum igitur inter vos, carissimæ, videbitis aliquam, *securus est.*
 cui tales Dominus gratias confert, ingentes ei propterea gratias agere *securus est.*
 & laudate; sed nolite idcirco putare, illam iam in tuto esse; sed potius *securus est.*
 vestris illam precibus tunc magis iuuare; nemo enim, quamdiu hic *securus est.*
 uiuit, & inter media tempestuosi huius maris pericula nauigat, esse po- *securus est.*
 test securus. Ad eò ut, vbicumque amor hic erit, facile eum externis *securus est.*
 percepturæ sitis; nec sciam, quomodo is regi celariue possit. Nam si ne *securus est.*
 quidem id possibile esse dicatur, dum aliquas creaturas in hoc mūdo di- *securus est.*
 ligimus; & quo magis amorem celare conamur, eò illū magis patefcere; *securus est.*
 & erumpere; cum tamen hic amor tam vile quid sit, ut ne amoris qui- *securus est.*
 dem nomine dignus sit, quòd super nihilo fundatus sit (imò nausea *securus est.*
 quædam mihi est, talem hinc similitudinem producere:) quomodo *securus est.*
 ergo regi vel abscondi tam vehemens amor, ut est diuinus, possit? *securus est.*
 utpote qui tam iustus & æquus est, semper ut in se crescat, cum tam *securus est.*
 multa habeat quæ diligit, ut nihil videat quod non amare possit, ac tam *securus est.*
 multas amandi causas habeat; cum tam bono fundamento (quale est, *securus est.*
 quòd reciproco amore recompensatus sit, adeò ut de eo nullatenus *securus est.*
 dubitare iam possit, quòd tam euidenter & liquidè is sit per tam gra- *securus est.*
 uia tormenta, labores, arumnas, ac sanguinis effusionem, ut & vita *securus est.*
 ipsa exposita sit & data, declaratus, ne qua nobis de isthoc amore dubi- *securus est.*

S. M. Teresa Opera.

tandi

S.
Theresia

Opera
N. VI
168

Quam magna sit iudicari ab eo quem super omnia diligimus.

Amor Dei quod ferat lucrum & quod eius carentia datur.

Qui delicati sunt, & mali nihil ferre sustinent, magis ad inferna descendunt quam alij.

Desidia est non conari ut in gatorio.

randi occasio foret) nitatur. Quanta, Deus bone, differentia
& percipiatur oportet inter vnum amorem & alium, ab eo patitur
rim, qui vtrumque est expertus! Utinam id Maiestas illius nos impleat
re faciat, antequam nos ex hac vita educat! Magnae quippe consolationis
in hora mortis, occasio erit, cum ab eo iamiam nos iudicandas videamus
nus, quem in vita super omnia amauimus: de culparum nostrarum
lite minimè. tunc anxie vel sollicitè erimus, neque in terram alienam
fed propriam & naturalem, transibimus, cum illius Dominus & Confessor
fessor sit is, quem vsque adeo diligimus, qui que nos vicissim diligat.
ligit. Hoc namque amor Dei (vt reliqua omnia taceam) praeter alios
di huius amoribus proprium habet, quod, si cum diligamus, & diligamur
& securi sumus, ab eo vicissim nos diligi. Hic meminisse vos debet
carissimae, quantum amor hic lucrum & bonum secum ferat, quae
taque econtra iactura sit eodem carere: tunc namque in rebus
& diaboli manus consignatur, manus inquam tam crudelis, &
mnis boni ad eum inimicas, tam verò mali omnis amicas. Quis tunc
animae erit status, quae è tam vehementibus doloribus & tormentis
lia sunt tormenta mortis) iamiam egressa, de repente in hanc
nus incidet; quam tristem & nullam ibi quietem inueniet! quae
cerpta & lacera in tartarum rapietur! à quam multis diuersorum
rum serpentibus illic circumdabitur! quem ei locus ipse horrorem
tiet! quam ferale & incommodum istud ei erit diuersorium! Si
quidem nocte incommodum hospitium æquanimitè ferri queat, quae
sertim si hospes delicatus sit, quales verisimile est plerosque esse, qui
descendunt,) quid ergo miseram illam animam senturam putamus
cum ad tale hospitium, quod iam æternum illi & perpetuum futurum
est, diuertet?

Non quaeramus ergo in hoc mundo delicias aut commoda
ma: bene hic sumus; incommodum quod hic patimur diuersorium, quae
ca dumtaxat durat nocte: Deum laudemus; & hac in vita de peccatis
nitentiam agere satagamus. Quam verò illi mors dulcis & operibus
qui eam pro omnibus peccatis suis iam fecerit, vt ad purgationem
concedere ipsum necesse non sit! imò fieri posset, vt iam in
hac vita incipiat frui gloria. Nullum hic omnino in se timorem
sed plenam & absolutam pacem: non ergo omnino in se timorem
viribus, connitemur, vt huc pertingamus, cum id possibile sit: Id
si negligamus, magna haud dubie ignauia ac desidia erit. Deum
gemus, vt, si statim à morte nos poenam pati oporteat, eo saltem
eam patiamur, vbi eam libenter patiamur certa cum spe quod
aliquando, eripiendae simus, atque vbi amicitia & gratia illius

quam excidamus; utque hanc in hac vita nobis concedat, ne in tentationem ignaræ & non intelligentes incidamus.

CAPVT XLI.

AGIT DE TIMORE DEI, ET QUOMODO VENIALIA PECCATA NOS CAUERE OPORTeat.

Quam æquo longior fuit quamquam non ita longa, ac quidem vellere quippe suauissima est, de huiusmodi amore loqui; quid erit ergo eum habere? Tu mihi Domine illum concede, ac tum demum ex hoc mundo educito, cum eorum quæ illius sunt nihil diligam aut concupiscam, & nesciam, quid sit aliquid præter vnum te amare, & nec amoris nomen, rei alicui aut personæ attribuere sustineam: omnia quippe falsa & inania sunt, cum ipsum fundamentum falsum sit; unde non durabit, nec constabit fabrica. Nescio quid usque adeo miremur, cum aliquem dicentem audimus: Hic non bene mihi soluit, Ille non bene erga me afficitur; imo verò hæc audiens, mecum ipsa rideo. quidnam quæso is tibi solvere debet; vel cur aut quid te amet? Hinc videre poteritis, quid, qualis sit mundus: nam per hunc ipsum amorē postea vos castigat & cruciat. & hoc est, quod vos tantopere affligit, eò quod voluntas ægerrimè ferat & indignetur, quòd eam puerilibus crepundijs hætenus ita occupaueritis.

Iam porro ad amorem Dei veniamus, esto mihi aliquantulum graue sit, quod de hoc mundi amore pluribus agere non liceat. equidem eum pernoui, hinc illam vobis exponere & declarare vellem ut ab eo exinde semper immunes esse possitis: sed, quia id extra propositam materiam foret, hinc de eo plura non dicam. Timor Dei etiam facillimè notatur ac perspicitur, tam ab eo qui ipsum habent, quam ab iis qui cum eodem tractant & conuersantur; quamquam certum sit, eum initio non usque adeo perfectum esse, nisi fortè in aliquibus, quibus Dominus (vtdicere memini) breuissimo tempore tam singulares gratias dat, & ad tam sublimem orationem sustollit, ut id quamprimum & iam inde à principio percipiatur. Sed ubi gratiæ tam abundanter & intensè non dantur, ut unico ad Deum accessu (quemadmodum dixi) animam omnimodis virtutibus locupletent; ibi timor Dei non nisi paulatim crescit, roburque adaugetur, quotidieque nouum incrementum sumit: Tamen si id iam inde à principio percipiatur, qui namque eum habent, statim sibi à peccatis, peccandique occasionibus prauoque consortio canent; insuper & alia illius argumenta videre est. At, cum anima iam ad contemplationem pertingit (qua de hic potissimum agere mihi propositum est) tunc timor Dei quàm maximè se exercit,

*Timor Dei
statim ag-
nosciatur
ubi est.*

*Crescit pau-
latim pla-
rumque.*